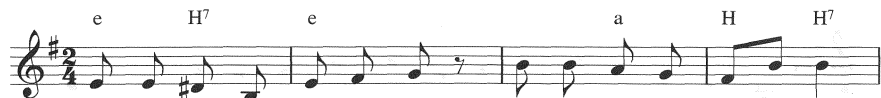

sł. M. Hodža

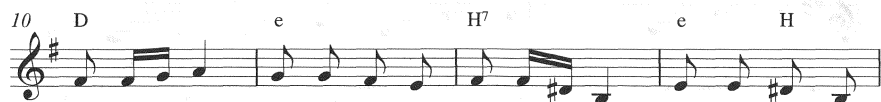
Mel. słowacka ludowa

1. Je - den skarb bym po-siąć chciał ser - cu naj - zac - niej - szy,
 2. Czy - liż znaj - dę klej - not ten w kra-sie i u - ro - dzie?
 3. Czy - liż mam się chci-wie piąć po za-szczy-ty zie - mi?
 4. Czy mi szczę-ście mo - że dać hoj-ność i ma - mo - na?
 5. Je - den skarb naj - droż-szy znam, je - den ce - nień so - bie,

1. któ - ry by na wie-ki trwał, skarb ten naj - pew - niej - szy. Nie u - szko-dzi
 2. Ta roz-pły - nie się jak sen, pręd-ko nas od - cho - dzi. Pię-kność cia - ła
 3. Czyż to szczęściem jest, gdy się dać mo - gę z do - stoj - ny - mi? Nie dam się za-
 4. Ach, jak na niej czę-sto znać, że jest krwią spla - mio - na! Ko - szto - wne-go
 5. w nie-bie go zło - żo - ny mam, Nim się chę - tnie zdo - bię. Je - zus - skarb naj-

1. mi go - rdza, zło-dziej oń nie - wie - le - dba, po - wódz mi go
 2. jak - by kwiat - dzi - siaj kwi - tnie, ju - tro zbladł. Młódz u - pa - da,
 3. śle - pieć, nie, tej zwod-ni - czej lo - sów - grze! Pan i kró - łów
 4. zło - ta - wór cięż - szy jest od skał i - gór. Ból su - mie - nia,
 5. droż - szy - mój, naj - cen - niej - szy ser - ca - strój, w Nim wy - tchnie - nie,

1. nie pod-my - je, o - gień nie po - że - ra a - ni czas wy-dzie - ra.
 2. młódz om - dle - wa; na - wet w ży-cia wio-śnie ką - kol śmier-ci ro - śnie.
 3. strą - ca z tro-nów - kto dziś sto - i du - mnie, ju - tro zło - żon w tru - mnie.
 4. u - tra - pie - nia, tro - ski i kło - po - ty skarb przy - no - si zło - ty.
 5. u - ko - je - nie. Dzi-siaj i na po-tem Je - zus mym klej - no - tem.

6. Przezeń tylko, tylko w Nim

wszystko ma znaczenie.

Kiedy Jezus Panem mym,

wszystko wzrasta w cenie.

Młodość, krasa, złoto, cześć,

wszystko może szczęście nieść,

wszystko Pana wielbić może.

On ubłogosławi

wszystkie nasze sprawy.